

Domov>Denarni zahtevki>Spori majhne vrednosti

Izvirna jezikovna različica te strani je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

hrvaščina

Swipe to change

Spori majhne vrednosti

Hrvaška

1 Obstoje posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

V Republiki Hrvaški spore majhne vrednosti urejajo določbe členov 457–467. a zakona o pravnem postopku (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne novine* (NN); Uradni list Republike Hrvaške), št. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 in 70/19; v nadaljnjem besedilu: ZPP), evropski postopek v sporih majhne vrednosti na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (v nadaljnjem besedilu: Uredba št. 861/2007) pa urejajo določbe člena 507.o–ž ZPP.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

Spori majhne vrednosti pred občinskimi sodišči so spori, v katerih vrednost tožbenega zahtevka ne presega 10 000 HRK.

V postopkih pred gospodarskimi sodišči so spori majhne vrednosti spori, v katerih vrednost tožbenega zahtevka ne presega 50 000 HRK.

Spori majhne vrednosti vključujejo tudi spore, v katerih tožbeni zahtevek ni denarni znesek, vendar se je tožnik strinjal, da za poplačilo tožbenega zahtevka prejme največ 10 000 HRK (občinska sodišča) oziroma 50 000 HRK (gospodarska sodišča).

Spori majhne vrednosti vključujejo tudi spore, v katerih predmet tožbenega zahtevka ni denarni znesek, temveč izročitev premičnega premoženja, katerega vrednost, kot jo je navedel tožnik v tožbi, ne presega 10 000 HRK (občinska sodišča) oziroma 50 000 HRK (gospodarska sodišča).

V skladu s trenutno ureditvijo evropskih postopkov v sporih majhne vrednosti se Uredba št. 861/2007 uporablja, če vrednost zahtevka brez vseh obresti, stroškov in izdatkov ne presega 2 000 EUR v času, ko pristojno sodišče prejme obrazec zahtevka.

1.2 Uporaba postopka

Postopki v sporih majhne vrednosti se vodijo pred občinskim ali gospodarskim sodiščem v skladu s pravili o stvarni pristojnosti iz členov 34 in 34.b ZPP.

Začnejo se z vložitvijo tožbe pri pristojnem sodišču oziroma s predložitvijo predloga za izvršbo na podlagi verodostojne listine notarju, kadar je zoper sklep o izvršbi pravočasno vložen dopusten ugovor.

1.3 Obrazci

Obrazci, drugi zahtevki ali izjave se predložijo pisno, po telefaksu ali elektronski pošti in se uporabljajo le za evropske postopke v sporih majhne vrednosti na podlagi Uredbe št. 861/2007.

Drugih določenih obrazcev za začetek postopka v sporih majhne vrednosti ni.

1.4 Pomoč

ZPP ne vsebuje posebnih določb o pravni pomoči v postopkih v sporih majhne vrednosti. Stranko lahko med postopkom v sporih majhne vrednosti zastopa odvetnik.

Če so izpolnjene predpostavke zakona o brezplačni pravni pomoči (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*) (NN, št. 143/13 in 98/19), imajo stranke v postopku pravico do brezplačne pravne pomoči.

Informacije o sistemu brezplačne pravne pomoči v Republiki Hrvaški so na voljo na spletni strani: <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

V postopkih v sporih majhne vrednosti morajo stranke najpozneje ob vložitvi tožbe oziroma odgovora na tožbo navesti vsa dejstva, na katerih temeljijo njihovi zahtevki, in predložiti dokaze, potrebne za ugotovitev zatrjevanih dejstev.

V postopkih v sporih majhne vrednosti, ki se nanašajo na ugovor zoper plačilni nalog, mora tožnik najpozneje v 15 dneh po prejemu sklepa, s katerim je bil preklican plačilni nalog, navesti vsa dejstva, na katerih temeljijo njegovi zahtevki, in predložiti dokaze, potrebne za ugotovitev zatrjevanih dejstev.

V postopkih v sporih majhne vrednosti, ki se nanašajo na ugovor zoper plačilni nalog, mora toženec najpozneje v 15 dneh po prejemu tožnikove vloge, v kateri ta navede vsa dejstva, na katerih temeljijo njegovi zahtevki, in predložiti dokaze, potrebne za ugotovitev zatrjevanih dejstev, navesti vsa dejstva, na katerih temeljijo njegovi zahtevki, in predložiti dokaze, potrebne za ugotovitev zatrjevanih dejstev.

Stranke na pripravljalnem naroku ne morejo navesti novih dejstev ali predložiti novih dokazov, razen če jih brez svoje krivde niso mogle navesti oziroma predložiti v tožbi oziroma odgovoru na tožbo ali v svojih vlogah iz zgornjih določb, in sicer z navedbo vseh dejstev, na katerih temeljijo njihovi zahtevki, in s predložitvijo dokazov, potrebnih za ugotovitev zatrjevanih dejstev.

Sodišče novih dejstev in dokazov, ki jih stranke navedejo oziroma predložijo na pripravljalnem naroku v nasprotju z zgoraj navedenimi določbami, ne bo upoštevalo.

Za izvajanje dokazov se uporabljajo splošne določbe ZPP. Dokazi v postopkih v sporih majhne vrednosti lahko zato vključujejo oglede, listine, izjave prič, izvedenska poročila, dokaze, ki jih predložijo stranke, sodišče pa odloči, kateri od predloženih dokazov se uporabijo za ugotovitev odločilnih dejstev.

Več informacij o dokazih in izvajanju dokazov je na voljo v informativnem listu z naslovom „Izvajanje dokazov – Republika Hrvaška“ (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Pisni postopek

Postopki v sporih majhne vrednosti se vodijo pisno.

V postopkih v sporih majhne vrednosti se tožba vedno vroči tožencu, da lahko ta predloži odgovor, sodišče pa v pozivu na pripravljalni narok stranke med drugim obvesti, da se bo tožba štela za umaknjeno, če se tožnik ne bo udeležil pripravljalnega naroka, da lahko stranke na pripravljalnem naroku navedejo nova dejstva in predložijo nove dokaze le v primeru iz člena 461.a(6) ZPP (če jih brez svoje krivde niso mogle navesti oziroma predložiti v tožbi oziroma odgovoru na tožbo ali v svojih vlogah iz odstavkov 3 in 4 tega člena), da bo na pripravljalnem naroku končalo predhodni postopek in da bo na istem naroku opravilo tudi glavno obravnavo, razen če to ne bo mogoče zaradi okoliščin iz člena 461.a(6) ZPP, ter da je mogoče odločbo izpodbijati le zaradi napačne uporabe materialnega prava in zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka iz člena 354(2) ZPP, razen zaradi kršitve iz točke 3 člena 354(2) ZPP, in sicer:

- točka 1 – če je pri izdaji sodbe sodeloval sodnik, ki bi po zakonu moral biti izločen (člen 71(1), točke 1–6 ZPP) ali ki je bil s sklepom sodišča izločen, ali če je pri izdaji sodbe sodelovala oseba, ki nima statusa sodnika;
- točka 2 – če je bilo odločeno o zahtevku v sporu, ki ne spada v sodno pristojnost (člen 16 ZPP);
- točka 4 – če je sodišče v nasprotju z določbami ZPP oprlo svojo odločbo na nedovoljena razpolaganja strank (člen 3(3) ZPP);
- točka 5 – če je sodišče v nasprotju z določbami ZPP izdalo sodbo na podlagi pripoznavne, sodbo na podlagi odpovedi, zamudno sodbo ali sodbo brez obravnave;
- točka 6 – če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti z opustitvijo vročitve (sodnih pisanj), ni bila dana možnost obravnavanja pred sodiščem;
- točka 7 – če je sodišče v nasprotju z določbami ZPP zavrnilo zahtevo stranke, da v postopku uporabi svoj jezik in postopek spremlja v svojem jeziku, in se stranka zaradi tega pritoži;
- točka 8 – če je v postopku kot tožnik ali toženec sodelovala oseba, ki ne more biti stranka v postopku, ali če stranke, ki je pravna oseba, ni zastopal pooblaščenec, ali če pravno nesposobne stranke ni zastopal zakoniti zastopnik, ali če zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec stranke ni imel potrebnega dovoljenja za pravdo ali za posamezna pravdna dejanja, razen če je bila pravda oziroma če so bila posamezna pravdna dejanja pozneje odobrena;
- točka 9 – če je bilo odločeno o zahtevku, o katerem že teče pravda ali o katerem je bilo že prej pravnomočno razsojeno ali o katerem je bila že sklenjena sodna poravnava oziroma poravnava, ki ima v skladu s posebnimi predpisi značilnosti sodne poravnave;
- točka 10 – če je bila v nasprotju z zakonom javnost izključena z glavne obravnave;
- točka 11 ZPP – če ima sodba pomanjkljivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti, zlasti če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje samemu sebi ali razlogom sodbe, ali če v sodbi niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih, ali če o odločilnih dejstvih obstaja protislovje med tem, kar je v razlogih sodbe navedeno o vsebini listin ali zapisnikov, ki se nanašajo na izpovedbe, dane v postopku, in med samimi temi listinami ali zapisniki;
- točka 12 – če sodba presega tožbeni zahtevek;
- točka 13 – če se sprejme odločitev v zvezi z nepravčasno vloženo tožbo, ki jo je bilo zato treba zavreči (člen 282(1));
- točka 14 – če pred vložitvijo tožbe ni bil izpeljan zakonsko predpisan postopek mirnega ali drugačnega uresničevanja prava in je bilo tožbo zato treba zavreči.

Če ima stranka začasno ali stalno prebivališče zunaj Republike Hrvaške in je njen naslov znan, se sodna pisanja vročajo v skladu z mednarodnimi pravili, ki so za Republiko Hrvaško zavezujoča, in v skladu z zakonodajo EU, zlasti kar zadeva postopek iz člena 13 Uredbe št. 861/2007.

1.7 Vsebina sodbe

Ker v zvezi z vsebino sodbe v postopkih v sporih majhne vrednosti ni posebnih določb, se uporabljajo splošne določbe ZPP, tj. člen 338 ZPP, ki določa, da mora pisna različica sodbe vsebovati uvod, izrek in obrazložitev.

Uvod sodbe vsebuje: navedbo, da se sodba razglša v imenu Republike Hrvaške, naziv sodišča, ime in priimek sodnika posameznika ali predsedujočega sodnika, sodnika poročevalca in članov senata, ime in priimek ali naziv, osebno identifikacijsko številko ter stalno ali začasno prebivališče oziroma registrirani sedež strank, njihovih zastopnikov in pooblaščenec, kratko navedbo predmeta spora, datum končanja glavne obravnave, navedbo strank, njihovih zastopnikov in pooblaščenec, ki so se udeležili glavne obravnave, ter datum razglasitve sodbe.

Izrek sodbe vsebuje odločitev sodišča o sprejetju ali zavrnitvi posameznih zahtevkov v glavni stvari in podrednih zahtevkov ter odločitev o obstoju ali neobstoju zahtevka, predloženega za poravnavo (člen 333 ZPP).

V obrazložitvi sodišče na kratko opiše zahtevke strank, dejstva, ki so jih navedle, in dokaze, ki so jih predložile. Sodišče posebej navede in obrazloži, katera od teh dejstev je ugotavljalo, zakaj in kako jih je ugotovilo, ali jih je ugotovilo s izvajanjem dokazov, kateri dokazi so bili izvedeni ter zakaj in kako so bili ocenjeni. Sodišče izrecno navede, katere določbe materialnega prava so se uporabile pri odločanju o zahtevkih strank, in se po potrebi opredeli do stališč strank glede pravne podlage spora in do morebitnih predlogov ali ugovorov, v zvezi s katerimi ni navedlo obrazložitve v odločitvah, sprejetih med postopkom. V obrazložitvi zamudne sodbe, sodbe na podlagi pripoznave ali sodbe na podlagi odpovedi se navedejo samo razlogi za izdajo takih sodb.

1.8 Povračilo stroškov

Odločitev o povračilu stroškov v postopkih v sporih majhne vrednosti se sprejme na podlagi splošnih določb ZPP, pri čemer mora stranka, ki pravdo v celoti izgubi, povrniti stroške nasprotni stranki in njenemu intervenientu.

Če sta stranki v pravdi deloma uspešni, sodišče najprej določi odstotek, v katerem je vsaka od strank uspela, nato od odstotka, ki ga je dosegla uspešnejša stranka, odbije odstotek manj uspešne stranke, nakar določi znesek posameznih in znesek skupnih stroškov uspešnejše stranke v pravdi, ki so bili potrebni za ustrezno vodenje postopka, in tej stranki odmeri plačilo deleža teh skupnih stroškov, ki ustreza deležu, ki ostane po navedenem obračunu odstotkov uspešnosti strank v pravdi. Stopnja uspešnosti v pravdi se oceni na podlagi končnih tožbenih zahtevkov, pri čemer se upošteva tudi uspešnost dokazovanja o osnovi zahtevka.

Ne glede na navedeno lahko sodišče eni stranki naloži, naj drugi stranki plača posamezne stroške v skladu s členom 156(1) ZPP, po katerem je stranka zavezana, da ne glede na izid pravde nasprotni stranki povrne stroške, ki so nastali po njeni krivdi ali zaradi dogodka, ki se ji je pripetil.

Če sta stranki v pravdi približno enako uspešni, lahko sodišče odredi, da vsaka stranka nosi svoje stroške ali da ena stranka drugi nadomesti le posamezne stroške v skladu z zgoraj navedenim členom 156(1) ZPP.

Sodišče lahko odloči, da mora ena od strank plačati vse stroške, ki sta jih imela nasprotna stranka in njen intervenient, če nasprotna stranka ni uspela samo v razmeroma neznatnem delu svojega zahtevka in zaradi tega dela niso nastali posebni stroški.

Nasprotno pa mora stranka ne glede na izid pravde nasprotni stranki povrniti stroške, ki so nastali po njeni krivdi ali zaradi dogodka, ki se ji je pripetil.

1.9 Možnost pritožbe

Za vložitev pritožbe se uporabljajo splošne določbe ZPP. V skladu s tem lahko v postopkih v sporih majhne vrednosti stranke vložijo pritožbo zoper sodbo oziroma sklep na prvi stopnji v petnajstih dneh od vročitve prepisa sodbe oziroma sklepa.

Sodba ali sklep, s katerim se konča postopek v sporih majhne vrednosti, se lahko izpodbija le zaradi napačne uporabe materialnega prava in zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka iz člena 354(2) ZPP, razen zaradi kršitve iz točke 3 navedenega člena.

Zadnja posodobitev: 06/02/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.